

Księga Kapłańska

Rozdział 25

1. I mówił JAHWE do Mojżesza na górze Synaj, rzekąc: 2. Mów synom Izraelowym i rzeczesz do nich: Gdy wnidziecie do ziemie, którą ja wam dam, sobotuj sobotę JAHWE. 3. Sześć lat zasiewać będzieś pole twoje i sześć lat obrzynać będziesz winnicę twoją, i zbierać owoce jej, 4. ale siódmego roku sabat będzie ziemi odpoczynienia PANSKIEGO: pola zasiewać nie będziesz i winnice nie będziesz obrzynać. 5. Co sama ziemia zrodzi, żąć nie będziesz i jagód winnych pierwocin twoich zbierać nie będziesz jakoby zbieranie wina: bo rok odpoczynienia jest ziemie; 6. ale wam będą na pokarm, tobie i niewolnikowi twemu, niewolnicy i najemnikowi twemu, i przychodniowi, którzy gośćmi są u ciebie, 7. bydłu twemu i dobytkowi; wszystko, co się zrodzi, będzie ku jedzeniu. 8. Naliczysz też sobie siedm tegodniów lat, to jest po siedmkroć siedm, które pospołu czynią lat czterdzieści i dziewięć, 9. i zatrąbisz w trąbę miesiąca siódmego, dziesiątego dnia miesiąca czasu ubłagania, po wszystkiej ziemi waszej. 10. I poświęcisz rok pięćdziesiąty, i ogłosisz odpuszczenie wszystkim obywatelom ziemi twojej: abowiem ten jest jubileusz. Wróci się człowiek do majątności swojej i każdy się wróci do domu dawnego: 11. bo jubileusz jest i pięćdziesiąty rok. Nie będziecie siać ani żąć, co się samo na polu rodzi, i pierwocin zbierania wina nie zbierzecie 12. dla poświęcenia jubileusza, ale natychmiast ofiarowane jeść będziecie. 13. Roku jubileusza wrócą się wszyscy do majątności swych. 14. Gdy co przedasz sąsiadowi swemu abo kupisz u niego, nie zasmucaj brata twego, ale według liczby lat jubileusza kupisz u niego 15. a według porachowania zboża przeda tobie. 16. Im więcej zostanie lat po jubileuszu, tym większa będzie zapłata: a im mniej czasu naliczysz, tym tańsze kupno będzie. Czas bowiem zboża przeda tobie. 17. Nie tracieście braciej z pokolenia waszego, ale się niech każdy boi Boga swego, bo ja JAHWE, Bóg wasz! 18. Czyńcie przykazania moje a sądów przestrzegajcie i wypełniajcie je, abyście mogli mieszkać w ziemi bez wszelkiego strachu 19. a żeby wam ziemia rodziła urodzaje swoje, których byście używali aż do sytości, nie bojąc się najazdu od nikogo. 20. A jeśli rzeczeć: Co będziemy jeść siódmego roku, jeśli nie będziemy siać ani zbierać zboża naszego? 21. Dam wam błogosławieństwo moje roku szóstego i uczyni urodzaj trzech lat. 22. I będziecie siać ósmego roku, a będziecie jeść stare zboże aż do dziewiątego roku: aż się urodzą nowe, jeść będziecie stare. 23. Ziemia też nie będzie przedana na wieczność: bo moja jest, a wyście przychodniowie i kmicie moi. 24. Przetoż wszelka ziemia osiadłości waszej pod kondycją wykupienia przedana będzie. 25. Jeśli zubożawszy brat twój przeda majątnostkę swoją, a chciałby bliski jego, może wykupić, co on był przedał. 26. A jeśli by nie miał bliskiego, a sam by mógł zapłatę na okup naleźć, 27. będą porachowane pożytki od tego czasu, jako przedał, a co zostanie, odda temu, co kupił, i tak odbierze majątność swoją. 28. A jeśli nie najdzie ręki jego, żeby oddał zapłatę, będzie trzymał kupiec, co kupił, aż do roku jubileusza: w nim bowiem każde przedanie wróci się do Pana i do dzierżawce pierwszego. 29. Kto by przedał dom w murze miejskim, będzie miał wolność odkupienia, aż się jeden rok

skończy. **30.** Jeśli nie wykupi, a rok minie, ten, który ji kupił, będzie ji miał i potomkowie jego na wieczność, a nie będzie mógł być wykupiony ani w jubileusz. **31.** Ale jeśli dom jest we wsi, która nie ma murów, polnym prawem przedan będzie: jeśli pierwaj nie będzie wykupione, w jubileusz wróci się do Pana. **32.** Domy Lewitów, które są w mieściech, zawsze mogą być wykupione; **33.** jeśli ich nie wykupią, w jubileusz wrócą się do Panów: bo domy miast Lewickich miasto majątności są między synmi Izraelowymi. **34.** Ale domy ich na przedmieściu niech nie będą przedane, bo jest osiadłość wieczna. **35.** Jeśli zubożeje brat twój a osłabieje ręka jego i przyjmiesz go jako przychodnia i gościa, a będzie żył z tobą, **36.** nie weźmiesz lichwy od niego ani więcej, niżes dał: Bój się Boga twego, żeby żyć mógł twój brat przy tobie. **37.** Pieniędzy twoich nie dasz mu na lichwę i zboża nad zwyż nie będziesz wyciągał. **38.** Ja JAHWE, Bóg wasz, którym was wywiódł z ziemie Egipskiej, abym wam dał ziemie Chananejską, a był Bogiem waszym! **39.** Jeśli ubóstwem przyciśniony zaprzeda się tobie brat twój, nie będziesz go ciskał służbą niewolniczą, **40.** ale jako najemnik i oracz będzie u ciebie. Aż do roku jubileusza będzie robił u ciebie, **41.** a potem wynidzie z działkami swemi i wróci się do rodziny i do majątności ojców swoich. **42.** Słudzy bowiem moi są i jam je wywiódł z ziemie Egipskiej: niech nie będą sprzedawani jako niewolnicy; **43.** nie trap go mocą, ale się bój Boga twego. **44.** Niewolnik i niewolnica niech wam będzie z narodów, które są w okolicy waszej, **45.** i z przychodniów, którzy gościami są u was abo którzy się z nich urodzą w ziemi waszej; te będziecie mieć za sługi **46.** i prawem dziedzicznym podacie je potomkom, i odierzycie na wieki, ale braciej waszej, synów Izraelowych, nie uciskajcie mocą. **47.** Jeśli się zmocni u was ręka przychodnia i gościa, a brat twój zubożawszy przeda się mu abo któremukolwiek z rodu jego, **48.** po zaprzedaniu może być odkupion. Który chce z braciej jego, odkupi go: **49.** i stryj, i stryjeczny brat, i krewny, i powinowaty. A jeśli i sam będzie mógł, odkupi się **50.** obrachowawszy tylko lata od czasu zaprzedania swego aż do roku jubileusza, a pieniądze, za które był przedan, według liczby lat i jako najemnikowi płacą zrachowawszy. **51.** Jeśli więcej lat będzie, które zostają aż do jubileusza, wedle tychże odda i okup; **52.** a jeśli mało, porachuje się z nim według liczby lat i odda kupcowi, co zostało lat, **53.** których pierwaj służył, zapłaty wrachowawszy. Nie będzie go dręczył gwałtownie przed oczyma twemi. **54.** A jeśliby przez to nie mógł być odkupiony, roku jubileuszu wynidzie z dziećmi swemi. **55.** Moi bowiem słudzy są synowie Izraelowi, którem wywiódł z ziemie Egipskiej.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.